

N^{ER} 65.

z Warszawy R. 1795.
d. 18. Sierp: we Wtorek.

KORRESPONDENT

WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

Stosownie do Rezolucyi JW. *Buxhewden* Generała dnia r. t. m. zaszley, zawarty jest kontrakt z Administracyą dochodow publicznych, iako to Rzezi, Czopowego i Loteryi w Mieście Warszawie i na Pradze, na rok ieden, a zaś Tabaki w kraiu rządowi JW. Generała *Buxhewden* podległym z JPP. Franciszkiem Tyklem, Jakubem *Kisilem* i Janem *Rafatowiczem*, na dwa lata, który to kontrakt d. 8. t. m. został od JW. Generała approbowany. Obwieszczenie względem tego od Administracyi dochodow publicznych, tak się kończy.

Gdy Kompania Tabaki i Tytunie w gatunkach dobrych nie zepsute, i nie zgniłe, wagą sprawiedliwą sprzedawać okowiazala się. Zaczyn jeżeliby kto z kupujących bądź na wadze uszkodzonym został, lub Tabakę i Tytuń zepsute miał sobie zprzedane, w tey mierze po sprawiedliwość do Administracyi skarbowey udać się powinien, a Administracya przewiniałych ukarze, i zepsute Tabaki i Tytunie do przedania z fabryki wydane, konfiskować będzie, z której konfiskaty połowa dla delatora, a połowa na Szpital Generalny Dzieciątka Jezus przeznaczoną zostanie.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA.

Z Londynu dnia r. Sierpnia.

Fregata *Anson* smutną do *Plymouth* przyniosła wiadomość o zupełnym Emigrantow zbiciu na pół-wyspie *Quiberon*.

Rrr

Aże Dworska Gazeta nowin takowych nie lubi donosić, które chcą Ministrowie, aby za sekretne miano, iakoby przez to milczenie szczerliwsi byli pobici w swych klęskach dla tego, że Podchlebcy o nich milczą; przeto idąc za historyi przykładem, która pomyślność i nie-pomyślność zawsze prawdy rysuje kolorami, wyraża się tu wypis o Emigrantach z rozmaitych listow partykularnych. Z tych wszystkich okazuje się: Ze kommanderujących wzajemna za-zdrość i niezgody, tudzież niebaczne uformowanie Regimentow z ludzi po większej części na wojnie poimanych, i błędy popełnione przez Pana *Puisaye*, na miejscu Pana *d'Hervilly* kommanderującego, którego zdatność niewyrównywała odwadze, pryncypalną są przyczyną tak fatalnego nieszczęścia. Od pierwszych dni wy-lądowania znaczna liczba Emigrantskich żołnierzy, którzy dla tego szczerze przyjęli naszą służbę, aby uniknęli dalszej niewoli, zaraz dezertowała. Nieprzyjaciół więc mając porozumienie się z pozostałymi w naszym obozie żołnierzami, o wszystkim był uwiadomiony, iakie są nasze siły, iakie stanowiska i zamiary.

W nocy z dnia 21. na dany znak od for-pocztów, zbliżył się nieprzyjaciół do Fortecy *Sansculotte*, i bez wystrzału onę opanował. Było tam garnizonu 5. tysięcy, którego się część złączyła wnet z Republikanami, a druga po desperacku biła się. Ta rozprawa tym była straszniejsza, że Przyjaciół rozeznać niemożna było od nieprzyjaciół. Hrabia *d'Ailly* kommanderujący pod ow czas Regimentem Hrabiego *d'Hervilly*, z wielą Officerami od własnych żołnierzy rozsiekany został, którzy zaraz na stronę przeszli Republikanow. Cały Regiment *de Dresnay* broń złożył. Regimenta *Xcia de Leon*, i Hr: *de Damas*, (z których ostatni mówią że się sam zabił) odpor mocny dawały, lecz i te

nakoniec zwyciężkiemu orężowi uległy. Kawa-
ler *Sambreuil*, który dniem wprzód silne posił-
ki ściągnął, osobliwszym sposobem dystyngwo-
wał się przez odwagę całę spokojną, ale nieu-
straszoną, przez żywe przytym obroty woysk,
i dziwną przytomność umysłu. On to zastonił
ucieczkę od wycięcia usztych Emigrantow, i
wstrzymując natarczywy ze wszęch stron im-
pet, gdy zwłaszcza pomoc dały szaluppy arma-
tne *Warrensa*, pod ów czas dopomógł, że mia-
ły czas Niewiasty i dzieci na okręta uciec. Je-
go to sprawiło uporne sił nieprzyjacielskich wstrzy-
manie, że kassa uwieziona woienna. Coż po-
rym? gdy sam ze wszystkich stron otoczony,
lubo silnie i długo na czele Regimentu swego
bronit się, jednak musiałby albo zabity być,
albo wzięty, lecz Generał *Hoche* w nadgrodzie
tak niestłchanego męstwa kapitulacyą mu ofiaro-
wał z przyrzeczeniem życia dla samego i wszy-
skich poddających się dobrowolnie. Co się też ui-
ściło. Ci zaś, którzy umknęli, a rachują do 2.000.
osob, wysiedli na małe wysepki *Honal* i *Hedie*,
z początku wylądowania od Emigrantow zdoby-
te. Jedna z nich mocno iest ufortyfikowana,
P. Puisaye z liczby iest sechronionych. *P. d'Her-
villy* przybył już do *Plymouth*.

Strata Emigrantow do 8. tysięcy zabitych
lub rannych wynosi, a między temi liczy się
Biskup *de Dol* z Kieżą swemi. Z 1.600 ludzi
i 90. Officerów, którzy składali Regiment Hra-
biego *d'Hervilly* nie zostało więcej nad 30. Offi-
cerów, i 180. Gemeynow. Regiment z Nie-
mieć przyprowadzony od *P. Sambreuil*, składał
się z 1.300. i z tego 49. tylko w życiu zostało,
a ci uciekli.

To pewna, gdyby nie dezercye, i nie roz-
różnienia kommanderujących, nasi mógliby się na
puł wyspie *Quiberon* z 3. lub 4. tysiącami prze-
ciwko największemu długo bronie woysku.

Niezgadzają się doniesienia względem siły Republikańskiej, którą do 15. 20. i nawet 40. tysięcy ludzi podnoszą. Strata ich mała, a zdobytych niezmierną. Bagaże, amunicyą, artylleryą, 70. tysięcy flint, 150. tysięcy par trzewików, 5. statków Amerykańskich ładowanych żywnością, które Lord *Bridport* przejął, i tam przyprowadził, wszystko to wpadło w ręce zwycięzców.

Jeszcze inne okoliczności przez tenże okręt wojenny *Anson*, który dnia 23. opuścił swą flotę przy *Belle-Isle* trzymającą blokadę koło brzegów Francuzkich, są następujące, które iednak wszystkie do tego się punktu ściągają, iż ta ekspedycja Emigrantów na pół-wyspie *Quiberon* wcale się onym nieposzczęściła.

Dnia 21. Lipca zaszła tam główna bitwa między Armią Republikańską i Royalistow, których znaczna część woysk na sztuki rozsiekana została. Rzeź okropna przez znaczną część dnia i nocy trwała, gdyż z obu stron pardonu nie dawano. O stracie Royalistow różnie piszą, a zawsze z wielką ich fatalnością łączą wielką stratę poniesioną w zapasach moderunkow, i broni, oprócz Dział ogromnych, które z wyższych części okrętow wojennych dla użycia Royalistow wylądowano. Słowem, na co się tylko zwróci uwaga, wyznać trzeba, że w tamtych przynajmniej stronach już się ta wyprawa zakończyła. Niektórzy ranni Officerowie Royalistow i żołnierze na okręcie *Anson* tu przybyli. Ze wszystkiego o czym się dowiedzieć możemy z tey mocno dla nas niepomyślney klęski wyświeca się to, że się z Angielskich żołnierzy żaden w tey bitwie nieznaydował. Prywatne listy Angielskich morskich Officerów na flocie *Sir J. B. Warren*, opisuja obszernie ieszcze tę bitwę, i wszyscy na to się zgadzają, że zdrada i skryta korespondencya między Emi-

grantami i Armią Generała *Hoche* jest przy-
czyną tego nieszczęścia. Ledwie bowiem co
przybliżył się Generał *Hoche* dnia 21. natych-
miast dezertowały całe korpusa Emigrantów do
niego, a tak obiał bardzo łatwo wszystkie miey-
sca za współpomocą tych, którzy one bronić
mieli. Regiment *Dresnay* złożył przed Repu-
blikanami broni, i tylko dwa Regimenta biły się,
które zasłaniały retyradę szczupłej garstki naj-
śpieszniej uchodzącej na okręta.

Z Zachodniej Indyi takż niepocieszne
wczora nadeszły tu wiadomości. Vice-Admi-
rał *Caldvell*, który na Fregacie *Blanche* dnia 6.
t. m. z *Antigua* odpłynął, doniósł nam tak smu-
tne okoliczności, że wolelibyśmy nawet ani
wiedzieć o nich. Wyspa *St Lucia* w zupełney
została possessyi Francuzkiej Rzpltej, i mo-
cno się już lękano tam, aby wkrótce i *Grena-
da* niepopadła podobnemuż losowi. Francuzi
otrzymali tak znaczne posiłki w tamtych stro-
nach, iż kto wie, czyli naytroskliwsze stara-
nia zaradzą bezpieczeństwu wszystkich innych
wysp Amerykańskich. Spustoszenia też poczy-
nione od Insurgentów na wielu wyspach są nad-
wszelkie opisanie okropniejsze. To zaś nay-
smutniejsza, że Angielskie transportowe okrę-
ta *Hero*, *Blenheim*, *Montferrat*, i *Aurora* z 700.
woyska, które ściśnionym zachodnio Indyjskim
woyskom na pomoc przybyć miały, wpadły w
ręce nieprzyjacielowi. Równie też transporto-
we okręta z żywnością i Ammunięą Republi-
kanie zabrali. Flotta, której część te okręta
składały, wypłynęła dnia 24. Maia z *Portsmouth*
pod konwoiem okrętu wojennego *Samson* od 64.
armat; lecz gdy wojenne okręta od niey przez
szturm oddzielone zostały, pod ów czas trans-
portowe przy *Barbados* na trzy Francuzkie na-
padły Fregaty, które wzięły one iako zdobycz,
i do *Guadeloupe* zaprowadziły.

Gdy Francuzi wyspę *St. Lucia* wzięli, spodziewają się teraz uderzenia na wyspę *Martinię*. Tanteczni Francuzcy uzbroieni mieszkańcy, już opanować usiłowali *Fortee Bourbon*, ale jeszcze zapobieżono iakożkolwiek temu nie-szczęściu. Dnia 19. Czerwca woyska nasze musiały *St. Lucia* opuścić zewszystkim, składały się one z 14.000. ludzi, między którymi do 600. było chorych. Znaczna takż część woyska naszego do Republikanow przeszła.

Przy opuszczeniu nagłym tej wyspy przez woyska Angielskie niezmiernie zapasy nasze tak żywności, iako i amunicyi dostały się w ręce obeymujących też wyspę. *Sir John Laforey*, który na mieyscu *Admirała Caldwell* kommandę na morzu zachodnio Indyjskim objął, przez 15. godzin od Francuzkiej Fregaty przy *Barbados* był ścigany, uszedł przecie.

Na te wiadomości nadeszłe od Zachodniej Indyi, postanowiono iak nayspieszniey więcey tam woyska i okrętow liczną artylleryą uzbroionych posłać.

Generał *Waughan* w Zachodniej Indyi umarł.

Hrabia *d'Artois* codziennie w okręcie wojennym *Asia*, który z nim odpłynął z *Cuxhaven* w Londynie jest oczekiwany.

FRANCYA.

Z Paryża d. 28. Lipca. Wczora w Konwencyi obchodzono rocznicę rewolucyi stracenia *Roberspiera* ze szczytu despotyzmu. Wszyscy Deputowani w urzędowych szatach, a Galerye pełne były obywatelow i obywaterek. Te miały wszystkie à la liberte kapelusze. Łoże Ministrow zagranicznych od obywaterek zajęte były. między którymi dystyngwowała się Pani *Stael* Ministra Szwedzkiego żona.

Uroczystość rozpoczęła się przez okazanie szabli i bogatey szarfy, którą *Roberspierre* ka-

zał zrobić. Jeden z Reprezentantów okazywał
 je Konweneyi. Te obie kosztowne ozdoby, sla-
 dy zbytku gorszącego Republikanow, złożone bę-
 dą w archiwum Narodowym. Gdy Tallien mó-
 wił, żona jego i Matka za krzesłem Przezy-
 denta stały — Narodowa instytucya Muzyki gra-
 ła między innemi Hymn od Cheniera na dzień
 27. Lipca ułożony. Gdy Hymn przeegrany został;
 Prezydent Lariveilliere Lepaux ozwał się, że
 Deputacya Ocalenia ważne ma donieść wiado-
 mości.

Tallien mąż piękney Hiszpanki Cabarrus,
 który dzielną iey czynnością wsparty dnia 27.
 Lipca przeciwney fakcyi w Roku przeszłym
 zwyciężcą został, teraz w posród nayradośniej-
 szych aplauzow, na trybun wstąpił i tak mówił:
 „Reprezentanci ludu! Przychodzę od brzegow
 „zachodniego oceanu, abym wam dodał nowe
 „przyczyny śpiewania do rozlegających się w tey
 „sali pieśniow, i nowe laury do tych, któremi
 „Konwencya i Rzplta uwieńczoną została dnia
 „9. Thermidora (27. Lipca) Szczęśliwy, gdy-
 „bym tyle miał zdolności, iżbym potrafił okre-
 „ślić owe usiłowania współ-braci naszych orę-
 „żem władających, na jakie się zdobyli kochani
 „współ obywatele męstwo, dla ubeśpieczenia try-
 „umfu wolności i Rzpltey.

„Deputacya Ocalenia wysyłając Reprezen-
 „tanta Blad i mnie na misyą, włożyła obowią-
 „zek na nas, abyśmy nieprzyjaciół bili. Rych-
 „leży nastąpił pomyślny skutek, niżliśmy się spo-
 „dziewali. Woyska nasze do szczętu ich póko-
 „nały i zniosły. Ocean Francuzki z własciwe-
 „mi jego Panami w oczekiwaniu spodziewanego
 „zwycięstwa wzniósł się nieiako z radości za po-
 „strzeżeniem walecznych naszych wojowników,
 „przed któremi zemsta i miłość przodkowały
 „wolności. Emigranci podli owi naemnicy Pit-
 „ta, którzy od pięciu już to lat z prawami ludu

„walczą, odważyli się na oyczystą wkroczyć ziemię, i sprawdzili się wyroki, ta sama ziemia na której się urodzili, pożarła ich do szczętu. „Straciwszy przez zuchwałość swoją korzyści zyskane z wyładowania przygotowanego tak wielkim kosztem, zniknęli już prawie Emigranci, „a rząd W. Brytanii, gdy naiemnicy jego płatni ogłosili już dawno, iż nastąpi ten ostatni czas, „jako decydujący zgubę Republikanów, który całą Francją wstrząśnie i zniszczy, o to co się „stało! tenże rząd okazał wkrótce tyle podłości, „że nieszczęśliwe ofiary lekkowierności, nadto pozorom ufające, nikczemnie opuścił i z ubitą

„Po dwakroć Emigranci usiłowali sobie o „tworzyć żelazem drogę przez kolumny woysk „Republikańskich. Za pierwszym razem same „tylko Gwardye nasze zdolne były odeprzeć „z największym impetem nacieraających za drugim dnia 28. Messidora (16. Lipca) zbliżyli się „do naszych aż na wystrzał pistoletu, aby „stem wystąpi byli znasznych baterii, a wreszcie „aby skłóci przez bagnety i rozsiekani przez pa „łasze zostali. Nieuszedłby pewnie żaden, gdy „by nam dostarczono ze 400. Kawaleryii. (Tu „opisuje Tallien pół-wyspę Quiberon)

„W tej sytuacji, jaka była nasza (dalej „mówił) postrzegliśmy, iż dla zwyciężenia upor „nych nieprzyjaciół, i dla zatamowania im ucie „czki na morze, jakiś trzeba wielki i niespodzie „wany przedsięwziąć obrot który jednych pobie „nie, drugich przesraszy i zadziwi. Jedną kolu „mną znaywyborniejszych Żołnierzy złożoną, „miała rozkaz maszerować wzdłuż nadbrzeżów „morskich, i nagle poskoczywszy zdrabinami, „leść na mury fortecy Pamhievre, która się nie „przyjaciółom poddała. Było to dnia 2. Themidore (20. Lipca) o godz. 11. w nocy. Deszcz „rzęśisty sprawił nie jakie w żołnierzach na „szych zamieszanie, wszakże roztropność kom-

„menderującego” Generała wszystko do porządku zwróciła. Nasi waleczni Rycerze brodząc głęboko w wodzie maszerowali ku samej fortecy, gdy przez bary armatne Anglików postrzeżeni byli. Zaczęto walić z 34. armat, któremi była forteca uzbroiona, i z 16. okrętów liniowych, z których więcej 600. armat ogniem i śmiercią na nas miotały. Bataliony nasze armat po głębokich wodach prowadzić nie mogły, uzbroione więc białym orężem, w posród wrzącej od kul wody, cofać się musiały. Alie nagły odgłos rozchodzi się, że współwojownicy nasi fortecę już opanowali. Wróciliśmy się, a o to zamiast chorągwi białej, kolory Narodowe uwiłają się po murach.

„Kiedyśmy wszystkie przeszkody zwały, usiłovali, pod ówczas Generał Menage naczelnie 200. walecznych żołnierzy, wdzierał się z drugiej strony ze skały na skałę, a wskoczywszy na same wierzchołki wiszących nad przepaściami opok, wszystko tam wyciął, co tylko do przedsięwzięć dalszych przeszkodą być mogło. Y tak do samej wpadł fortecy.

„Gdy tym sposobem twierdza była zdobytą, dwa bataliony dla strzeżenia są tam zostawione, a inne prosto maszerowały do puł wyśpy Quiberon. Zewsząd nieprzyjaciele są wyparci.

„Chcąc się więc do swych okrętów dostać, na skałę w morze wpadającą hurmem lecieli, z której co tchu na statki zbliżone po wpadali.

Uderzono marsz generalny. Wielu jeszcze umknąć nie mogło. Republikanie z nastawionemi bagnietami lecieli na pozostałych. Ci wołali o kapitulacyą. Nie ma żadney, złożcie broń. Odpowiadano. Rzucili więc oręż, ale gdy Anglicy nie przestawali z okrętów strzelać, żądaliśmy, aby swych przyjaciół zawściągnęli od

„próżnego ich ratunku, ale nieszczęśliwe ofary
„honoru Bretonów odpowiadały nam: Jakże?
„to nie widzicie, że równie strzelają na nas,
„jak na was?

„Postrzegł Generał, że chwycili się okoli-
„czności Emigranci, wstrzymując na nieaki czas
„naszego pomykanie się oręża, i zastaniali u-
„cieczkę swych officerów na okręta uchodzących.
„Dwie armaty więc niezwłocznie wyręchtowa-
„no dla pogrążenia ich zbliżonych batów, a za-
„tym reszta Emigrantów o pardon prosząc broń
„złożyła. Było ich około 10. tysięcy, a zosta-
„li wszyscy, albo zabici, albo w niewolę zabra-
„ni. Obmyślono takie szkodki, aby wewnątrz
„kraju nie mogli umknąć. Kommissya wojenna
„ręchłym sądem winowayców ukarze.

„Przez najgorszą politykę Anglicy morząc
„głodem niewolników od nas wziętych na woy-
„nie, przymusili gwałtem, aby się zaciągnęli na
„tę wyprawę. Ale ci skoro tylko wysiedli na
„ląd, zaraz się do naszych przylączyli, i cały
„stan opisując nieprzyjaciół, okazali nam łatwą
„do ataku i zwycięstwa drogę.

„Oni to nam doniesli o nadpłynieniu 5ciu
„Regimentów Emigrantów. Thermidora (19.
„Julii) Jakoż przybyły te w samey rzeczy, i na-
„zajutrz w ręce nasze wpadły.

„Okażę wam regestr wielkich łupów. Tym
„czasem zapewnić mogę, żeśmy wzięli 70. ty-
„sięcy flint, 150. tys: par trzewików, niezmier-
„ne magazyny pszenicy, i różnego gatunku ży-
„wności, oraz mundurów na 40. tysięcy ludzi.
„Niemoże się temu dziwować, kto tylko wie,
„że pół-wyspa Quiberon składem była Armii Pitta,
„i nawet magazynem tego jeszcze woyska, któ-
„re miało być we Francyi zrekrutowane.

Potym rapporcie, który częstemi bywał
oklaskami przerywany, ieden z Sekretarzów czy-
tał zaraz list Generała Hoche, który potwier-

dził szczeguły przez *Talliena* opisane. Ten list kończy się temi słowy:

„A tak zuchwały projekt Ministrów Angielskich zupełnie jest zhańbiony. Niechże więc Pan *Pitt* spyta u *P. Paisaye*, który za pierwszym wystrzałem umknąć z ładu potrafił, czy tak to jest łatwo Republikanów podbić na ich własnej ziemi, iako w swym Gabinetcie.

Gdy burza w Paryżu, iakośmy w przeszłych Numerach Korrespondenta donieśli, przez młódz ramięczną z okazji pieśni Marsylskiej, i drugiej, Ocuć się ludu, wszczęta, zagrażała niebezpieczeństwem, Konwencya silnych użyła środków do uśmierzenia tej niespokojności, naybarziej gęstemi warty, licznym patrolowaniem żołnierzy, niektórych z młodzi w areszt wzięciem, a nakoniec wydaną Proklamacyą do ludu, którą *Chenier* ułożył i do Konwencyi przyniósł. Konwencya ogłosić i po wszystkich onej ulicach poprzybijać kazała. J tym sposobem cała uspokojona jest burza. Przeczytajmy takową odezwę.

Konwencya Narodowa do ludu. „Francuzi!

„Była w Rzeczypospolitej fakcja psująca wszystko, a ta krew i łupiestwy podsycona coraz wzrost okropniejszy brała. Ona to uwielbiając prawa ludu, jego władzę sobie naywyższą przywłaszczała, ona jego wynosząc pod niebiosą wolność, despotyzmem uzbraiała tyranią. Ona przez długi czasu przeciąg Francją miotając konwulsyami anarchii, a nakoniec skapawszy się we krwi naywierniejszych ludu Reprezentantów, zbroczywszy kwią ręce naygorliwszych Republikanów, powycinała okrutnie wielką liczbę oświeconych i cnotliwych Obywatelów.

„Dnia 9. Thermidora (27. Julij) Konwencya Narodowa dowodzców tej zbrodniczej fakcyi potężnym uderzyła ciosem. Dnia 12. Germinal (Apryla 1.) wytrąciła zrak pozostałych zwolenników na zgubę dobrych obywatelów wymierzone pugiwały. Dnia 4. Prairial

„(23. Maia) ostatnie tey odrastającej hydry
„usiłowania do szczytu wyniszczyła.

„Nie zniesie więc Konwencya, aby nowa
„Anarchia na mieyscu prawa z rozwalin pokona-
„ney rozwięzłości kiedykolwiek podniosła ohy-
„dną głowę. Chce ona panowania sprawiedli-
„wości, nie zaś okrutnego rządu zbrodni. Nie
„dla tego to pokruszyła terrorizmu szafoty, aby
„tron Królów podniosła, chce aby sprawiedli-
„wości prawa, nie zaś okropney zemsty iedy-
„nawładztwo powstało. Jednak podli iey potwar-
„cy poważyli się głosić, że usiłue Konwencya
„panowanie znowu postrachu przywrócić, a za-
„miast rządu prawego postanowić we Francyi
„anarchią. Ludzie głęboko ponurzeni wzbrodniach,
„ukryci pod zastoną, która ieszcze z ich nie
„jest zdarta czoła, a cudzoziemcow na swą kie-
„rując stronę, i próżniaków i emigrantów przy-
„nęciwszy, którzy się wsunęli nieznacznie na
„stono Rzpltey, gdy sami fatalne na zgubę oy-
„czyzny knowali układy, w tedy naybarzieszy na
„konwencyą zwalać takowe swe dziecią ważyli
„się bez wstydnie.

„Cóż to jest anarchia? iesli nie pogwał-
„cenie praw, iesli nie powagi legalney wzgar-
„da? Cóż jest? iesli nie żądza, aby prywatna
„każdego wola zamiast powszechney całego Na-
„rodu panowała? Cóż to jest terrorizm? I iesli
„nie arbitralny rząd i panowanie gwałtu? A czy-
„liż prawa nie są płamane? Konwencya izaliż
„nie okryta obelgami? Rządu władza? czyliż nie
„ztlumiona? O to wołanie zemsty daie się sty-
„szed, gdy sprawiedliwość głoś przytlumiony
„ozwać się nie odważa. W wielu miastach tyle
„jest popełnionych zabójstw, a tu ieszcze na
„nowo krwi okrutnicy żadaią, a nawet i z pó-
„srzod samey Konwencyi, iako doświadczylismy
„tuz tego w dniu 31. maia, porwać chcą na rzeź

„niewinne ofiary. Konwencya gdy się zatrudnia
 „bezprzestaniem usiłowaniami zabezpieczenia o-
 „bywatelów, iey wspaniałe milczenie względem
 „ciosów na nią samą wymierzonych, jest to no-
 „wym dowodem nie ustraszoney odwagi, i owey
 „wielkomysłney wzgardy, którą się zawsze uzbra-
 „niać potrafią wielkie dusze przeciwko zażartości
 „niekczemney zboyców pełnych rozbukanego sza-
 „leństwa i podłości.

„Zaiste z pięciu lat rewolucyi zebrane
 „pożytki daremnie teraz nie będą stracone. Lu-
 „dzie nowi próżno skazywać na wygnanie i śmierć
 „porwą się wielkich zwycięzców wolności. Mło-
 „dzieź waleczna! która się na tyle niebezpieczeństw
 „narażasz po wszystkich Rzplitey granicach!
 „O to Rzplta krwią twoją oblana, mimo nay-
 „potężniejsze nieprzyjaciół usiłowania iak nie
 „Wzruszona w pośród bałwanów morskich skała,
 „stać będzie najmocniej w swych fundamentach
 „dla was i dla wszystkich.

„Czas już ów przyszedł, w którym samo
 „prawo nad wszystkiemi przewodzić zacznie pa-
 „ryami, czas ów zawitał, gdy Majestat Naro-
 „dowey potęgi wszystkie ma wyniszczyć fakeye,
 „a terroriści i dawni i nowi co do iednego ukara-
 „ni być powinni. Zwycięstwa nasze nie były,
 „ani dla Jakobinów, ani dla Królów. Bitwy na-
 „sze i tryumfy do samey tylko wolności dążyły,
 „i tę szczęśliwie zyskałimy. Ta to jest nay-
 „słodsza nagroda prac naszych, ta korzyść na-
 „szego czucia, naszych potów i krwi rozlania
 „przez walecznych krewnych i przyjaciół naszych.
 „Pogrzebiwszy więc liczne woyska spiknionych
 „na zgubę naszą Królów, i do szczytu zniszczy-
 „wszy olbrzymie fakeye anarchistów rewo-
 „lucyinych, dosyć nam będzie samego tylko rzu-
 „tu oka i zamachu, abyśmy chmury tych swy-
 „wolnych Pigmezyków, którzy się na powagę
 „targnąć odważaia, Konwencyi, rozegnali. Obfite

„żniwa okrywają ziemię Republikańską, te za-
 „tamują wkrótce niedostatek strapionego ludu.
 „Pożądany zbliża się pokoy, a ten krwią wyto-
 „czoną obficie nabyty, a miłym uśmiechem
 „przyszłe nadzieie cieszący, bo wsparty na li-
 „cznych tryumfach naszych, wskazuje szczęście
 „beśpieczeństwa i słodki przynosi odpoczynek.
 „Wszyscy dobrzy obywatele odpoczną wkrótce
 „po ciężkich zaiste trudach pod cieniem świę-
 „tym Konstytucyi Republikańskiej.

HOLLANDYA.

Z *Hagi dnia 1. Sierpnia.* Ratyfikacya po-
 stanowiona, iżby 25,000. Francuskiego woyska
 wnaszą służbę przyjęte było teraz nadeszła, i ka-
 pitulacya podpisana. Francuski Reprezentant *Richard*
 wyjechał ztąd, gdyż Minister Francuskiej
 Rzepltey Obywatel *Nael* wkrótce tu przybędzie.

Plan do rozpoczęcia Narodowej Konwecyi
 nowy iest podany zgromadzeniu Gener: Stanów.
 Zwołanie teyże Hollenderskiej Konwecyi ie-
 szcze przed rwsym Septembrem ma nastąpić.

Z Paryża mamy tu pewną wiadomość że
 Emigranci w *Quiberon* poddać się musieli woys-
 skom Republikańskim. 8,000. Emigrantów złoży-
 ło broń, a 2,000. pobito i raniono.

Niektórzy Deputowani w Zgromadzeniu Ge-
 neralnych Stanów proponowali aby do Rang Offi-
 cerskich te osoby pierwszeństwo miały, które są
 urodzone w Rzepltey i stały się godne względów
 Generalnych Stanów przez doznaną miłość oy-
 czyzny i wolności.

Z *Hagi dnia 1. Augusta.* Postrzeżono Flot-
 tę Rossyiską na Wysokości *Texel*. (Wyspa ta
 iest o mil 18. od Amszterdamu, gdzie wię-
 ksze okręta Hollenderskie stawiają.

Kanonierowie Miasta *Haarlem*, *Leyden*, *Am-
 sterdam*, i *Hagi* nadbrzeża od *Helder* aż do *Sche-
 veningen* opasali.

Z Hagi d. 4. Sierpnia. Reprezentanci Hol-
landyi przez Proklamacyą uwiadomili, że z wiel-
kim zadziwieniem dowiedzieli się od Członkow
Deputacyi woyskowej iak mało postąpieno w
zmocnieniu siły zbroyney. Zachęcaią przeto
cnotliwych współ Obywatelow, aby wszystkie na
to łożyli starania, iżby wspomniany korpus Oby-
watelow do takiego stopnia był przyprowadzo-
ny iakiego wolność i bezpieczeństwo drogiey
Oczyzyny wyciąga.

Kommissya, która plan do zwołania Oby-
watelow na Elekcyą Narodowey Konwencyi Ge-
neralnym Stanow podała, składa się z następu-
jących Obywatelow: *Paulus, Hanh, Bosfold,*
Spoors, Jagt, Sensbeeck, P. Gewers, Teding,
Berkszout, i Hoop. Uczyniła ta Kommissya nie-
które odmiany w wspomnionym prawie, i zara-
zem Generalnym Stanom do uwagi podała, czy-
liby niepotrzeba było Ministrom Rzpłtey, któ-
rzy przy Zagranicznych Dworach rezydują roz-
kazać, aby oni wspomniane Dwory uwiadomiły,
że Rząd, który do tych czas utrzymywał Zgro-
madzenie pod Imieniem Generalnych Stanow
7miu ziednoczonych Prowincyi, wkrótce na to
obraney z całego ludu *Konwencyi Narodowey Ba-*
tawskiej Rzpłtey powierzony zostanie.

Cesarz Marokański wypowiedział Szwecyi
woynę. Już dwa okręta są wzięte, i ludzie w
niewolę zabrani.

N I E M C Y.

Z Wiednia d. 29. Lipca. Z Semlina pod da-
tą 13. donoszą, że Rząd Turecki na obronę *Bel-*
gradu 12,000. a do *Widdin* 30,000. dla zupeł-
nego pokonania buntowników przeznaczył.

W Ł O C H Y

Z Mantui dnia 10. Lipca. Śmierć syna Lu-
dwika XVI. zdarzeniem właśnie jest takim, że
odmian wielkich w interesach Europy spodzie-

wać się każe; i zbliżyć kiedykolwiek w ieden lub drugi sposób, zakończenie owych zamieszkań, które przez lat 6. już wielkie na ogromne Państwo sprowadza nieszczęścia, i które wiele innych pogrążyło Narodów w przepaść okropnych wojen bez żadnego pożytku realnego dla ludzkości. Xże Prowansyi Brat Ludwika XVI. nazwany Monarchą tytularnym Francyi, po takowym zdarzeniu zgola dotąd nieodmienił życia. Mieszka dotąd w *Veronie*, zawsze jest prawie na osobności, prawie nigdy z domu niewychodzi, ani kenno, iak zwykł dawniey, przeleżdża się. Dnia 6. tego miesiąca odebrał list z Londynu. Ten Kuryer 29. dni w podróży bawił. Przez nawalności kołatany, a od Francuzkich korsarzow ledwie umknawszy, 12. dni na przebyciu morza z Londynu do Hamburga przepędził. Wiele przywioził listow z Anglii i od Xiążąt Niemieckich, którzy mu po drodze dali Adresa wszystkie pod tytułem: *Do Króla Ludwika XVIII.* Uznany jest za Monarchę od wszystkich Francuzow przy sobie będących, ale nie wiadomo jeszcze Rzeczpospolita Wenecka, w której on mieście przebywa, iaką przedsięwzieść stronę i tuteysza nawet szlachta? a naybarzieszy Xiążę Toskański w niezbyt dalekim pograniczu od *Verony* mieszkający, którego neutralność wiadoma.

Z *Livorno* dnia 17. *Lipca*. Podług wiadomości z *Sardynii* pod datą 5. lud w *Cagliari* w zupełnym był powstaniu. Pōzabiał Generalnych Intendentow i Pułkownikow Kanonierskich. *Viceroy* i Królewskie woyska ieszcze ocalały.

Z *Florencyi* d. 26. *Lipca*. Dwor tuteyszy po zmarłym Ludwiku XVI. Synie na dwa tygodnie wziął żałobę. Na mieszkaniu tuteyszego od Francuzkiey Rzepltey Posła Obywatela *Miot* zawieszony teraz jest Herb Rzepltey Francuzkiey.

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO.

we Wtorek d. 18. Sierpnia R. 1795.

Wypis z listu pisanego d. 10. Sierpnia R. 1795. w *Tysmienicy w Gallicyi.*

Osobliwszy dnia 7. t. m. w dzień S. Kaciana wicher z rześistym deszczem i gradem około 1wszey z południa, tak dalece to miasto przeraził, iż ostatni dla każdego dzień życia być się zdawał. Wprawdzie 5. tylko minut straszliwy ów trwał wicher, ale tak był gwałtowny, że się prawie całe Miasto od niesłychanej burzy zruynowało, gdy wiele dachów zniesionych, i nie mało samych nawet budynków powywracanych upadło. Z Kościołów pozrywane pokrycia smutną pamiątkę tego dnia okazują, a mój dach od Miasta z na puł murowanemi gżemsa-
mi pomiędzy rozsypane gruzy wtłoczony, okropnego zdarzenia, iakiego naystarsi niepamiętają ludzie, przykre wyobrażenie przedstawia.

A N G L I A.

Z Londynu dnia 2. Sierpnia.

Nowy Hannowerski Minister Baron *Steinberg*, na miejscu zmarłego *Alvensleben* nastąpił, i przed kilką dniami tu przybył. Zawczora miał prywatną Audyencyą u Króla, do której przez Pana *Best* wprowadzony został. Pan *Pitt* dla bezpieczeństwa swego, oddalił się na wieś, i do tych czas tam rezyduje.

Rrr 3

Pisma nasze opozycyjne zamykają teraz bardzo przykre uwagi przeciwko Panu Pitt z okoliczności tak dalece nieszczęśliwej Emigrantów expedycji. Między innemi Iwa rysują, który się na czas do groty schronił, aby uniknąć niebezpieczeństwa.

Królewska Familia nie nosi teraz żadnego pudru, wyjąwszy dni uroczyste. Równie też i Pan Pitt nigdy się teraz nieukazuje upudrowany na wsi. Ciekawa publiczność, iak się też okaże w Mieście.

W Hydepark ma być założony mały oboz, aby w pogotowiu były woyska wprzypadku wygnikłych w tutejszey Stolicy iakowych buntów. W wielu już prowincjonalnych miasteczkach dla niezmierney drożyzny żywności ustawnie zachodzą buntownicze sceny, i powszechny prawie ferment między ludem panuje. Skry z pod zarzewia czasem wylatujące, lękać się każą ogromnego pożaru.

F R A N C Y A.

Z Paryża d. 1. Sierpnia. Na fesyji d. 30. Lipca następne pismo od Reprezentantów Ludu Meillan i Anguis z Vittoria pod datą 18. czytane było przez Treilhard imieniem Deputacyi Ocalenia. Weszliśmy już do tego Miasta iako zwycięzcy, a przyzwolite manewry Generała Moncey pokonały liczną Hiszpańską Armią. Dwie z naszych kolumn ścigały część woysk nieprzyjacielskich, które na obronę w Biscai przeznaczone były, i maszerowały do Bilbao. Niezdolną Hiszpani oprzeć się orężowi Republikanów. Doniesiemy wkrótce o nowym zwycięstwie. Konwencya nayuroczyściej zadekretowała, że Zachodnio-Pyreneyska Armia dobrze się zastąpiła swej Oyczyźnie.

Tenże Treilhard tak daley mówił: Nie tylko winna Rzplta wdzięczność walecznym Rycerzom wolności za pokonanie naszych nieprzy-

iacioł i za wspaniałe zwycięztwo nad niemi, lecz oraz za pokoy, który jest najsłodszą nagrodą samego zwycięztwa. Już Traktat z Królem Hiszpańskim zawarty w Bazylei został. (Cała Konwencya powstała z pełnym Entuzjazmem ukontentowania, i ze wszęch stron wali rozlegały się najwyższe oklaski radości i wołania brawo! brawo!)

Na teyże sessyi *Treilhard* oznaymił, że Posel Rzpltey Weneckiey przybył do Paryża, i żąda Audyencyą mieć u Konwencyi. *Treilhard* imieniem Deputacyi Ocalenia publicznego dopraszał się, aby przyięty był dnia 30. co natychmiast dekretoowano.

Traktat pokoju między Rzeczpospolitą Francuzką i Królem Jęomością Katolickim.

Rzplita Francuzka. i Król Jmć Hiszpański równie mając chęć zakończenia wojennych nieszcześliwości, przez które dwa Państwa dotąd rozróżnione były, a zupełnie o tym przekonani, iż między obiema Narodami zobopolne interesy doradzają powrot wzajemney przyjaźni i dobrego porozumienia; pragną przez trwałe pokoy ugruntować dobrą harmonią, która od niemałego czasu fundamentem stosunkow między obu krajami była, przeto wyznaczyły te Mocarstwa do negocyacyi tak ważney, to iest

Rzeczpospolita Francuzka

Obywatela *Barthelemi* swego Ambassadorsa w Szwaycaryi,

a Król Jmć Katolicki

swego Ministra Pełnomocnego i Posła extraordinarynego przy Królu Jmci i Rzeplitey Polskiej, *Don Domingo d'Iriarte* Kawalera Orderu Królewskiego Karola III. &c.

Którzy wymieniwszy swe pełnomocnictwa, postanowili następujące Artykuły:

Artykuł I. Będzie pokoy, przyjaźń i dobre

porozumienie między Rzeczpospolitą Francuzką i Królem Hiszpańskim.

Art: II. A zatyń wszelkie nieprzyjacielskie kroki między obiema umawiającemi się Państwami zaprzestaną od czasu ratyfikacyi teraźniejszego Traktatu, i żadna z tych Potencyi od tey samey pory przeciwko drugiej, w iakichkolwiek bądź kondycyach, i pod iakimkolwiek tytułem, żadnych posiłkow, ani kontyngensow bądź w ludziach, bądź w koniach, żywności, pieniądzach, ammunicyi wojenney i okrętach, albo iakichkolwiek innych pomocach, dodawać nie będzie.

Art: III. Zadne z Mozarstw kontraktujących nie będzie mogło dozwolić przeyscia przez swoię ziemię armiom nieprzyjacielskim przeciwko drugiej Potencyi woiującym.

Art: IV. Rzeczpospolita Francuzka przywraca Królowi Hiszpańskiemu wszystkie nabytki, które orężem pod czas teraźniejszey wojny otrzymała. A zatyń Rzeczpospolita Francuzka fortece i kraie wzięte nazad Hiszpanii odda w 15. dni po podpisanej ratyfikacyi tego traktatu.

Art: V. Fortece uzbroione, o których wzmianka w poprzedzającym jest artykule, przywrócone będą Hiszpanii z armatami, ammunicyą wojenną, i wszelkiemi rekwiizytami do tychże fortec należącemi, które się w nich znajdą, czasu podpisania teraźniejszego traktatu.

Art: VI. Kontrybucye, liwrunki, furaze i inne nakłady, tudzież przystawowania wszelkich potrzeb wojennych, we dwa tygodnie po podpisaniu tego traktatu, zupełnie ustaną. Wszystkie zaległości do tego czasu należące, równie iako wydane karty i obietnice, żadnego nie będą miały waloru. Coby zaś wzięte było, lub nadbrane po tym terminie, zaraz będzie dobrowolnie wrócone, lub gotowemi zapłacone ma być pieniędzmi.

Art. VII. Niezwłocznie będą nominowani z iedney i drugiey strony Kommissarze, aby pośpieszyli zakończenie traktatu granicznego, czyli demarkacyi między obiema Potencyami. Ci zaś Kommissarze dla umorzenia zobopolnych kłótni ieszcze przed zaczęciem terażnieyszey wojny praktykowanych, wezmą ile możności za fundament granicznego traktatu same wierzchołki gór, które sprawiają wylew rzek do Francyi i Hiszpanii płynących.

Art. VIII. Zaczawszy od daty w miesiąc po podpisie ratyfikacyi tego traktatu, żadna z Potencyi kontraktujących nie będzie mogła na swych granicach mieć większey liczby woyska, iak zwyczaj był tamże przed zaczęciem terażnieyszey wojny utrzymywać.

Art. IX. W zamianę zdobyczy (o których w 4. Artykule) tak samemu Królowi Jmci Hiszpańskiemu, iako i Sukcesorom iego przywróconych, ustępuje, i z całą własnością oddaje Rzpltey Francuzkiey całą ową część, która do Hiszpanii dawniey należała Wyspy *St Domingo* między Antyllami sytuowanej (*).

(*) *Wyspa naybogatsza z Antyllow, leżąca w Ameryce, ma około 160. mil długości, do 30. w szerz, a 350. do koła, nierachuiąc zakrętów nadbrzeżnych. Columbus Genueńczyk, który 5. lat pierwej nim Wespucyusz przybił się do Ameryki, odkrył tę Wyspę R. 1492. dnia 6. Decembra, i nazwał ją Hiszpaniola. Zwała się przedtym Hoyti. A gdy wkrótce założone Miasto zostało *St Domingo*, nazwana jest cała Wyspa tymże imieniem. Kruszcze złote naypięknieysze są i nayobfitsze na tej Wyspie. Francuzi posiadali dotąd część wschodnią tej Wyspy, i mieli stoleczne Cap *François*, a Hiszpani zachodnią, którey Miasto stoleczne nazwane *St. Domingo* ma port wygodny i *Arcey-Bi**

W miesiąc po doszłej wiadomości na tej Wyspie o podpisanej terazniejszego traktatu ratyfikacyi, woyska Hiszpańskie gotowe będą zaraz wynieść z fortec i wszelkich stanowisk od siebie zajętych, aby oddały w ręce Rzeczypospolitey Francuzkiej w tym punkcie, skoro się te okażą dla obięcia w swą possefsyą.

Fortece, mosty, i wszelkie stanowiska, o których jest wyżej wzmianka, oddane będą Rzeczypospolitey Francuzkiej z armatami, amunicyą wojenną, i wszelkimi efektami do obrony tych mieysc potrzebnymi, które pod ów czas znajdą się na tej wyspie, gdy o tym traktacie do *St Domingo* wiadomość dojdzie. Mieszkańcy z części Hiszpańskiej Wyspy *St Domingo*, którzy dla przyczyn interesu, lub innych, zechcą przenieść się do Possefsyi Króla Jmci Katolickiego, będą mogli to uczynić w przeciągu roku jednego, rachując od daty terazniejszego traktatu.

Obu Narodow Generalowie i kommandanci umowią się względem sposobow, i jakie mają przedsięwziąć do uskutecznienia tego artykułu.

Art: X. Pozwolono będzie osobom obydwuch Narodow zniesienie aresztu na sprzęty, dochody i dobra jakiegokolwiek bądź, rodzaju wzięte w sekwestr, lub skonfiskowane z przyczyny wojny toczoney między Rzeczpospolitą Francuzką i Królem Jmcią Katolickim, także uczyniona będzie prętka sprawiedliwość względem kredytorow partykularnych, i długow, które osoby prywatne będą miały w obu Państwach niniejszy traktat zawierających.

skupa. Ten jest Prymasem Indyi zachodnich. Leży St Domingo nad rzeką Lozama i równiną, która się na 30. mil wzdłuż, a na 8. mil w szerz rozciąga.

Art. XI. Nim uczyniony będzie nowy traktat handlowy między kontraktującymi na wzajem stronami, wszystkie przywrócone będą komunikacye i wzajemności do handlu ściągające się między Francją i Hiszpanią w tym stopniu, iakie były przed zaczęciem terażniejszey wojny.

Wolno będzie każdemu Negocyantowi Francuzkiemu wrócić się do Hiszpanii, i tam dawne ustanowienia kommercyalne przedsięwziąć lub nowe rozpocząć, podług przyzwolitych prawideł, zawsze się iednak stosując, iako inni wszyscy mieszkańcy do praw i zwyczajów kraju tamiecznego.

Negocyanci Hiszpańscy będą mieli też samą wolność we Francyi, i pod temiż kondycjami.

Art. XII. Wszyscy niewolnicy wzięci nawzajem od początku wojny, bez względu na liczbę i rangi, rachując w to i maytkow, oraz wszelkiego rodzaju marynarzów na okrętach Francuzkich lub Hiszpańskich, a nawet i innych Narodów zabranych, słowem w powszechności wszyscy z przyczyny wojny trzymani, naypoźniej za dwa miesiące po raryfikacyi tego traktatu będą wypuszczeni bez dopominania się iakieykolwiek indemnizacyi z iedney lub z drugiey strony. Powinni iednak będą prywatni opłacić długi od siebie zaciągnięte w czasie niewoli. Toż samo stanie się z choremi, i rannemi, zaraz po ich uleczeniu. Niezwłocznie wyznaczeni będą z iedney i drugiey strony Kommissarze dla uskutecznienia tego artykułu.

Art. XIII. Niewolnicy Portugalscy składający dawniej część woyska Portugalskiego, którzy służyli razem z Armią i na okrętach Króla Jmci Katolickiego, będą także należeć do teyże zamiany.

Wzajemność także będzie podobna wzglę-

dem Francuzow przez woyska Portugalskie wię-
tych w niewola.

Art. XIV. Ten sam pokoy, dobra przyjaźń
i wzajemne porozumienie się obwarowane przez
teraźniejszy traktat między Francją i Królem
Hiszpańskim, będą t kże miały miejsce pomię-
dzy Królem Hiszpańskim i Rzeczpospolitą Pro-
wincyi zjednoczonych, alliantką Rzeczypospoli-
tey Francuzkiey.

Art. XV. Rzeczpospolita Francuzka chcąc
oświadczyć zupełną przyjaźń dla Króla Jmci Kato-
lickiego, przyjmuie tegoż medyacyą względem
Króla Portugalskiego, Króla Neapolu, Króla Sar-
dynii, Infanta Xcía Parmy i innych Stanow Wło-
skich dla przywrócenia pokoju między Rzecz-
pospolitą Francuzką, i z każdym tych Prowincyi
i Stanow udziałem osobnym.

Art. XVI. Rzplita Francuzka poznając in-
terefs, iaki ma Król Jmć Katolicki do pacyfikacyi
generalney Europy całej, zezwala równie i o-
świadcza się przyjąć Króla Jmści Katolickiego
wdawanie się przyjacielskie względem innych
Mocarstw wojuiących, które się udadzą do nie-
go, aby weszły w negocyacye z Rządem Fran-
cuzkim.

Art. XVII. Teraźniejszy traktat nie będzie
miał skutku, chyba gdy ratyfikowany zostanie od
stron kontraktuiących, a ratyfikacye wymienione
będą w terminie miesiąca iednego albo rychley,
nieśli to być może, rachuiąc od niniejszey daty.

Dla lepszey wiary. My niżej podpisani Peł-
nomocnicy Rzeczypospolitey Francuzkiey i Kró-
la Jmci Hiszpańskiego, mocą naszey Plenipoten-
cyi podpisalismy teraźniejszy traktat pokoju i
przyjaźni, i pieczęciami naszemi ztwardziliśmy.
Działo się w Bazylej d. 4. *Thermidora* (22. Julii
1795.) roku 3. Rzplitey Francuzkiey.

(M.P.) Podpisano *Franc. Barthelemi.*

(M.P.) Podpisano *Domingo de Iriarte.*

DRUGI

z Warszawy we Wtorek d. 18. Sierpn: R. 1795.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 2. Sierpnia.

Sztadholder w najsłabszym tu incognito przebywa w *Hampton Court*. Przed kilką dniami otrzymał on uwiadomienie, że się jego przyjaciela w *Hollandyi* pomnażają, i że co raz większa jest nadzieja, że *Familia Xiążąt Oranii* znówu do przyszłego stanu w tej Rzpltej przywróconą zostanie. Pisma opozycyjne głoszą tę wieść tym prawdziwszą być, im skutki iey są niepewniejsze. Rząd nasz miał aktualnie, gdy się wyprawa *Emigrantów* nieudała we *Francyi*, *Lorda Moira* z jego woyskami na to przeznaczyć, aby doświadczyć, iak się też uda wylądowanie w *Hollandyi*, gdyby onę iak tylko można od *Francuzkiego* interesu oderwać. *Kawalerya Angielska* w zachodnim kraju dostać miała ordynans być w pogotowiu do marszu do *Hollandyi*, a tym czasem *Xża Fryderyk Oranii Emigrantów Hollenderskich* *Armia* przy granicach tamiecznych zgromadza.

Lubo niemal wszystkie *Anglikow* bitwy, które między niemi i *Francuzką* armatą wodną toczone bywały, zwycięztwami *Bretonow* dotąd zwano, atoli z raportu *Lorda Bridport* podanego do *Admiralicji Angielskiej*, i z iegoż rekwizycyi o rychłe posiłki, widocznie się okazuje, że 23. Czerwca niedaleko *Quiberon* między *Republikańską* i *Angielską Flottą* zdarzona batalia, iesli nie więcej, to przynajmniej tyleż dla zwycięzców ile zwyciężonych przyniosła szkody. Kilka bowiem okrętow *Angielskich* tak dalece w tej rozprawie nadpsutych zostało, że póty ich do dalszych potyczek użyć nie można; póki się niemającym kosztem zreparują. Liczą na

okreście *Formidable* 320. na *Tygye* 126; a na okręcie *Alexandre* 220. zabitych lub rannych. Dla wzmocnienia więc floty Lorda *Bridport* mocno skołataney i podziurawioney, wypłynął z *Plymouth* Admiral *Cornwallis*, którego eskadra wzmocniona jest okrętem nazwanym *l'Invincible* noszącym 72. armaty. Prócz tego innych okrętów jeszcze 8. i 2. fregaty pod kommandą Admirala *Colpoys* przydano. Tak to wiele kosztowało zwyciężyć.

F R A N C Y A.

Z Paryża dnia 1. Sierpnia.

Lubo *Sieyes* nowy plan do Formy Rządu podał, atoli do tych czas względu na to żadnego nie miano. A Konwencya postępuje co raz daley w dekretoowaniu zbioru Konstytucyi od 11. podanego.

Wielka Metafizyka *Sieyes* nie wszystkim się podoba. Wolą niektórzy mniej głęboko szperać, a iśniej poznawać swe obowiązki, i one dopełniać.

Następne są artykuły nayprzedniejsze, które do tych czas dekretowane zostały:

Aby obranym kto był za Członka Rady 500, trzeba 10. lat zamieszkałym być w kraju Rzeczypospolitey, a wieku mieć lat przynajmniej 30. i być żonatym albo wdowcem. Zaden także Członkiem Rady dawnych być nie może, jeśli nie jest żonaty lub wdowiec.

Rada 500. przynosi prawa w projekcie, a Rada dawnych ma iedynie moc przyjąć one lub odrzucić. Obydwie Rady nie mogą na swe Członki większych kar wyznaczyć, prócz censury ośmiodniowego aresztu w domu, lub trzydniowego zawarcia w więzieniu.

Rada dawnych może odmienić miejsce do deliberacyi, i w takowym przypadku czas determinuje, na który obie rady tam udać się mają. Gdy na takową miejsca odmianę dekret wyda.

ny będzie, nie może z obu Rad żaden odbywać sejsyi, gdzie do tych czas zostawał. Członki, któreby upornie funkcyę swe dopełniały, winnemi stają się zdrady i zamachow przeciwko bezpieczeństwu Rzeczypospolitey.

Gdy 20. dni upłynie po owym czasie, który dawnych Rada przeznaczyła, a większość obu Rad Rzeczypospolitey o swym przybyciu na nowe miejsce niewiadomi Narodu, tedy pierwszostkowe zgromadzenia zwołane zostaną dla ustanowienia nowego Ciała prawodawczego, i 250. Deputowanych do Rady dawnych, a 500. do drugiej Rady obiorą.

Rada pięciuset nie może żadnych sejsyi i deliberacyi odbywać, ieśli przynajmniej 200. iey Członkow nie ma przytomnych. Sejsye publicznie odprawować się mają, a Protokoły drukowane być powinny.

Projekta wydane od Rady 500. nazywać się będą Rezolucyami.

Rada dawnych nie może żadnych deliberacyi odbywać, ieśli przynajmniej 180. iey Członkow nie będzie przytomnych. Nie może ona żadnego projektu do prawa czynić, lecz tylko uchwali albo odrzuci Rezolucye Rady 500. Rezolucye Rady pięciuset, które od Rady dawnych przyjęte zostaną, nazywają się Prawa. Gdy Rada dawnych Projekt iaki odrzuciła, tedy ów Projekt po upłynionym roku jedynym znowu być może wniesiony.

Członki Ciała prawodawczego, to iest Członki Rady dawnych i Rady 500. obierane zostają od Zgromadzeń Elekcyinych. (*Dalszy ciąg w następującym Numerze*).

N I E M C Y.

Z *Frankfurtu d. 1. Sierpnia* Mówią na nowo, że Elektor Bawarski, i Xże Bipoński pokój z Francyą wkrótce mają zawrzeć.

Donoszą Gazety tuteysze, że Hrabia *Roden* przybył do Bazylei, który od Dworu Pruskiego do Paryża wysłany został.

Z *Wesel* d. 10 *Sierpnia*. W Pruskich krajach z tey strony Renu Francuzi wszystkie konie i wozy w rekwiizycyę zabrali. Mały Powiat *Kliwit* 900. musiał dostawić, a to w tym czasie, gdy się żniwa porzynają.

Z *Berlina* d. 4. *Sierpnia*. Król Jmć Generała Feldmarszałka *Müllendorff* uderował szpadą szacowaną naymniey 25 000. talarów.

Konsyliarz Legacyi *Tarrach* z Warszawy tu przybył, nim zacznie sprawować charakter Poselstwa swego w Szwecyi, wprzód ma się udać do Bazylei dla niektórych interessow tychących się pokoju.

Xżę *Radziwiłł* Wwda *Wileński* z synem swym *Antonim* zaślubionym Xżni *Ludwice*, za kilka dni ma się udać do *Nieborowa*, z kąd atoli wkrótce tu powróci.

TURCYA.

Ze *Stambułu* d. 26. *Czerwca*. Drożyzna żywności codziennie się tu zwiększa. W *Thessalonice* z tey przyczyny wyniknął bunt, w czasie którego wielu z ludzi, a naywięcey publicznych Urzędników pozabiano.

Nowy Francuzki Minister *P. Verninac* bardzo wiele znaczy w Dywanie.

DONIESIENIE.

Podaje się do wiadomości, iż z mocy Rezolucyi Magistratu Miasta Warszawy. Kamienica pod Nrem 101. przy *Ulicy Piwney* sytuowana z gruntem dziedzicznym po niegdy Szl: *Rożańskim* pozostała, jest na publiczną Licytacją wystawiona: takowa Licytacja na Ratuszu Miasta Warszawy d. 20. *Sierp: Roku 1795.* o godzinie 3ciey z południa odprawiać się będzie: życzący takowey kamienicy nabyć, mają się w dniu wyżej wyrażonym osobiście znaydować.